

2012 m. gruodžio mėn.

**REKOMENDACINIS DOKUMENTAS, SKIRTAS
KOMPETENTINGOMS INSTITUCIJOMS, VYKLANČIOMS
ATITIKTIES ŠIEMS ES TEISĖS AKTAMS KONTROLE:**

2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004,

taip pat

1990 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvai 90/496/EEB dėl maisto produktų maistingumo ženklinimo

taip pat

2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2002/46/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto papildais, suderinimo

atsižvelgiant į deklaruojamų maistinių medžiagų verčių leistinų
nuokrypių
nustatymą

SVARBUS ATSAKOMYBĖS APRIBOJIMAS

„Šis dokumentas neturi oficialaus teisinio statuso, ir, kilus ginčui, visa atsakomybė už teisės aktų aiškinimą tenka Europos Sąjungos Teisingumo Teismui“.

Pastaba

Šis dokumentas yra nuolatos tikslinamas ir bus atnaujintas, atsižvelgus į kompetentingų institucijų patirtį arba suteiktą informaciją

1. ĮVADAS

Maistingumo ženklavimo tikslais svarbu nurodyti leistinus nuokrypius, nes dėl natūralių svyravimų ir svyravimų, atsiradusių dėl gamybos ar laikymo sąlygų, maisto produktai ne visada turi tiek maistingųjų medžiagų, kiek nurodyta etiketėje. Tačiau maisto produktų maistingųjų medžiagų sudėtis negali skirtis nuo etiketėje nurodytų verčių taip, kad dėl tokių nuokrypių vartotojai galėtų būti suklaidinti.

Šis dokumentas parengtas bendru Komisijos tarnybų ir valstybių narių atstovų sutarimu. Jame pateiktos gairės negali būti laikomos oficialiu teisės aktu aiškinimu, nes tokį aiškinimą šiuo atveju gali pateikti tik teisminės institucijos t. y. nacionaliniai teismai ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismas

Pasiekus susitarimą dėl šio gairių dokumento valstybėms narėms primenama, kad už visus patikrinimus, ar laikomasi atitinkamų ženklavimo reikalavimų atsižvelgiant į aprašytus leistinus nuokrypius, bus atsiskaitoma daugiamečiuose nacionaliniuose kontrolės planuose, kaip reikalaujama pagal 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių¹ (toliau – Reglamentas (EB) Nr. 882/2004), 41 straipsnį. Be to, valstybės narės kasmet Europos Komisijai turi pateikti ataskaitas apie tokių patikrinimų rezultatus, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 882/2004 44 straipsnyje. Atsižvelgiant į šį kontekstą valstybės narės raginamos informuoti Komisiją apie atliktų tyrimų skaičių, tirtas maisto produktų kategorijas, tyrimų rezultatus lyginant su kontroliuojamomis vertėmis ir priimtus sprendimus, pvz. priemones, kurių imtasi nustačius, kad išmatuota vertė neatitinka leistino nuokrypio nuo deklaruojamosios vertės. Remdamosi įgyta patirtimi Komisija ir valstybės narės gali aptarti būsimus gairių dokumento pakeitimus ir dėl jų susitarti. Atitinkamai bus konsultuojamasi su suinteresuotosiomis šalimis.

Vykdam oficialią kontrolę ir remiantis šiomis ES gairėmis dėl leistinų nuokrypių, Komisija rekomenduoja laikytis pragmatinio ir proporcingo požiūrio. Todėl galima sutikti, kad būtų nustatytas tam tikras sklandaus perėjimo laikotarpis, kuris turėtų baigtis ne vėliau kaip 2014 m. gruodžio 13 d. Atitinkamai reikia informuoti ekonominės veiklos vykdytojus. Be to, valstybės narės, kuriose iki šių gairių paskelbimo jau galiojo nacionalinės nuostatos dėl leistinų nuokrypių, gali nuspręsti nustatyti sklandaus perėjimo laikotarpį produktams, kurie buvo paženklininti iki šio pereinamojo laikotarpio arba per jį.

1.1 Šių gairių taikymo sritis

Šis dokumentas (toliau – šios gairės) parengtas siekiant valstybių narių kontrolės institucijoms ir maisto ūkio subjektams pateikti gaires dėl leistinų nuokrypių maistingumo ženklavimo tikslais. Leistini nuokrypiai reiškia priimtinius skirtumus tarp etiketėje nurodytų maistingųjų medžiagų verčių ir maistingųjų medžiagų verčių, nustatytų atlikus oficialią kontrolę, atsižvelgiant į „maistingumo deklaraciją“ arba „maistingumo ženklimą“, kaip apibrėžta 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams² bei 1990 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvoje 90/496/EEB dėl maisto produktų maistingumo ženklavimo³ ir atsižvelgiant į maisto papildų maistingumo ženklimą, kaip apibrėžta 2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/46/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto papildais, suderinimo⁴. Šios gairės taip pat bendrai taikytinos maisto produktų maistingumo ženklavimui pagal 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1925/2006 dėl maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis⁵ ir 2006 m. gruodžio 20 d. Europos

¹ OL L 165, 2004 4 30, p. 1–141.

² OL L 304, 2011 11 22, p. 18.

³ OL L 276, 2011 10 6, p. 40.

⁴ OL L 183, 2002 7 12, p. 51.

⁵ OL L 404, 2006 12 30, p. 26.

Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą⁶. Gairės dėl šių leistinų nuokrypių pateikiamos šio dokumento 3 ir 4 skyriuose.

Siekdamos kontroliuoti atitiktį maistinių medžiagų ir kitų medžiagų kiekiams, kurie yra nustatyti Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 priede pateiktose teiginių apie maistingumą naudojimo sąlygose ir teiginių apie sveikatingumą, kuriuos leidžiama naudoti taikant reglamento įgyvendinimo priemonės, naudojimo sąlygose, valstybių narių kontrolės institucijos matuoja maistinių medžiagų ir kitų medžiagų kiekius maisto produktuose. Kontrolės metu nustatyti leistini nuokrypiai nurodyti šio dokumento 5 skyriuje.

Siekdamos kontroliuoti atitiktį maistingumo ženklime nurodytiems maistinių medžiagų kiekiams, valstybių narių kontrolės institucijos matuoja vitaminų ir mineralinių medžiagų, kuriais papildyti maisto produktai, kiekius, kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 1925/2006/EB. Kontrolės metu nustatyti leistini nuokrypiai nurodyti šio dokumento 5 skyriuje.

Šios gairės neapima leistinų nuokrypių nuo vitaminų ir mineralinių medžiagų, kuriais papildyti maisto produktai, kiekių deklaruotos vertės, kai jais maisto produktus papildyti privaloma pagal nacionalines nuostatas, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 11 straipsnyje. Be to, šios gairės neapima leistinų nuokrypių nuo deklaruotų verčių maisto produktuose, kuriuos reglamentuoja 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/39/EB dėl specialios mitybinės paskirties maisto produktų⁷.

1.2 Teisės aktų sistema, susijusi su etiketėje deklaruotų maistinių medžiagų verčių kontrole

2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras⁸ (bendrojo maistą reglamentuojančio teisės akto) 17 straipsnyje nustatyta, kad valstybės narės privalo užtikrinti, jog būtų vykdomi maistą reglamentuojantys teisės aktai, taip pat kontroliuoti ir tikrinti, kad maisto ir pašarų verslo subjektai visuose gamybos, perdavimo ir paskirstymo etapuose vykdytų atitinkamus maisto produktus reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus. Šiuo tikslu, atsižvelgdamos į aplinkybes, valstybės narės turi paremti oficialią kontrolės sistemą ir kitokią veiklą.

Reglamento (EB) Nr. 882/2004 3 straipsnyje nustatyta, kad valstybės narės privalo užtikrinti, kad oficiali kontrolė būtų atliekama reguliariai, rizikos pagrindu ir pakankamai dažnai, jog būtų pasiekti šio reglamento tikslai, atsižvelgiant į:

- nustatytus pavojus, susijusius su gyvūnais, pašarais arba maistu, pašarų arba maisto verslo įmonėmis, pašarų arba maisto arba bet kurių procesų, medžiagų, veiklos arba operacijų, kurios gali turėti poveikio pašarų arba maisto saugai, gyvūnų sveikatai arba gyvūnų gerovei, naudojimui;
- pašarų arba maisto verslo subjektų ankstesnės veiklos istoriją, atsižvelgiant į tai, ar buvo laikomasi pašarus arba maistą reglamentuojančių teisės aktų arba gyvūnų sveikatos ir gyvūnų gerovės taisyklių;
- bet kurių savomis jėgomis atliktų patikrų patikimumą ir
- bet kokią informaciją, galinčią rodyti, kad reikalavimų nesilaikoma.

Oficiali kontrolė taip pat rūpestingai turi būti taikoma iš Europos Sąjungos eksportuojamiems produktams, į Europos Sąjungos rinką pateikiamiems produktams ir iš trečiųjų šalių įvežamiems produktams. Be to, valstybės narės turi imtis visų būtinų priemonių, siekdamas užtikrinti, kad produktai, skirti pristatyti į kitą

⁶ OL L 404, 2006 12 30, p. 9.

⁷ OL L 124, 2009 5 20, p. 21.

⁸ OL L 31, 2002 2 1, p. 1.

valstybę narę, būtų kontroliuojami taip pat rūpestingai kaip ir tie, kurie yra skirti pateikti rinkai jų pačių teritorijoje.

Be pirmiau minėtų bendrųjų kontrolės nuostatų su etiketėje deklaruotų maistinių medžiagų verčių kontrole taip pat susiję šie trys teisės aktai:

- 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams;
- 1990 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyva 90/496/EB dėl maisto produktų maistingumo ženklavimo;
- 2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/46/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto papildais, suderinimo.

Reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 bus taikomas nuo 2014 m. gruodžio 13 d. ir tuo pat metu bus panaikinta Direktyva 90/496/EEB.

Nepažeidžiant tam tikrų skirtingų teisės aktų nuostatų, maistingumo ženklavimo taisyklės, nustatytos viename ar keliuose iš pirmiau minėtų trijų teisės aktų, taip pat taikomos Reglamentui (EB) Nr. 1924/2006/EB, Reglamentui (EB) Nr. 1925/2006 ir Direktyvai 2009/39/EB.

Direktyvoje 90/496/EEB ir Reglamente (ES) Nr. 1169/2011 nustatyta, kad energinė vertė ir maisto medžiagų kiekis turėtų būti nurodomas etiketėje kaip „vidutinė vertė“, t. y. vertė, kuri geriausiai atspindi atitinkamame maisto produkte esantį maistinės medžiagos kiekį, atsižvelgiant į natūralų maisto produktų kintamumą, sezoninį svyravimą, vartojimo būdą ir kitus veiksnius, galinčius turėti įtakos realios vertės pokyčiams. Kiekvienu konkrečiu atveju nurodoma vidutinė vertė, pagrįsta:

- a) gamintojo atlikta maisto produkto analize;
- b) skaičiavimu, atliktu remiantis žinomomis ar faktinėmis panaudotų sudedamųjų dalių vidutinėmis vertėmis;
- c) skaičiavimu, pagrįstu visuotinai nustatytais ir priimtais duomenimis.

2. BENDRIEJI PRINCIPAI

Faktinis maistinės medžiagos kiekis maisto produkte gali nesutapti su etiketėje nurodyta verte dėl tokių veiksnių kaip verčių šaltinis (vertės nustatytos remiantis literatūra ir apskaičiuotos pagal receptą, o ne atlikus analizę), analizės tikslumas, žaliavų skirtingumas, perdirbimo poveikis, maistinių medžiagų stabilumas, laikymo sąlygos ir laikymo trukmė.

2.1 Leistini nuokrypiai ir maisto saugos klausimai

Nustatant vitaminų ir mineralinių medžiagų, kuriais papildyti maisto produktai ir maisto papildai, leistinus kiekių nuokrypius reikia atsižvelgti į maisto saugos veiksnius. Pernelyg didelis suvartojamų vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekis gali turėti neigiamą poveikį sveikatai, todėl jais papildant maisto produktus arba maisto papildus būtina nustatyti didžiausius jų kiekius. Nuostatos dėl didžiausių vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekių nustatymo yra įtrauktos į Reglamentą (EB) Nr. 1925/2006 dėl maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis ir į Direktyvą 2002/46/EB dėl maisto papildų. Leistinių nuokrypių nuo deklaruotos vertės intervalas gali viršyti didžiausių vitaminų ar mineralinių medžiagų, kuriais papildyti maisto produktai arba kurių yra maisto papilduose, kiekį, suderintą ES mastu pagal Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 dėl maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis ir Direktyvos 2002/46/EB dėl maisto papildų nuostatas. Tokiu atveju didžiausiam kiekiui teikiama pirmenybė prieš leistino nuokrypio nuo deklaruotos vertės intervalą ir taip nustatoma viršutinė leistino nuokrypio nuo deklaruotos vertės riba.

Jeigu nėra suderintų taisyklių dėl didžiausių kiekių maisto produktuose ir maisto papilduose, valstybės narės gali nustatyti nacionalines taisykles laikydamosi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 34 ir 36 straipsnių nuostatų. Tačiau nustatydamos tokias taisykles valstybės narės taip pat turi laikytis Reglamente (EB) Nr. 1925/2006 ir Direktyvoje 2002/46/EB nustatytų kriterijų. Jeigu leistinų nuokrypių nuo deklaruotos vertės intervalas viršija didžiausią kiekį, nustatytą valstybių narių nacionalinėse taisyklėse, kurios atitinka Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 34 ir 36 straipsnių nuostatas ir Reglamente (EB) Nr. 1925/2006 ir Direktyvoje 2002/46/EB nustatytus kriterijus, galima laikytis dabartinės tokių klausimų sprendimo praktikos, nusistovėjusios prieš patvirtinant šį gairių dokumentą.

Kai ES teisės aktuose bus nustatytos suderintos taisyklės dėl didžiausių vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekių maisto produktuose ir maisto papilduose, turėtų būti sprendžiama, ar peržiūrėti šį dokumentą.

2.2 Atitiktis reikalavimams dėl laikymo termino

Nustatyta vertė turėtų atitikti leistinus nuokrypius nuo deklaruotos vertės per visą produkto laikymo terminą.

2.3 Leistinių nuokrypių intervalų, nustatytų šių gairių 3 ir 5.2 skyriuose, taikymas

Maistingumo ženklavimo tikslais svarbu nurodyti leistinus nuokrypius, nes dėl natūralių svyravimų ir svyravimų, atsiradusių dėl gamybos ar laikymo sąlygų, maisto produktų energinė vertė ir maistinių medžiagų kiekis ne visada yra tiksliai toks, koks nurodytas etiketėje. Tačiau maisto produktų maistinių medžiagų kiekis negali skirtis nuo etiketėje nurodytų verčių taip, kad dėl tokių nuokrypių vartotojai galėtų būti suklaidinti. Kiekvienu konkrečiu atveju reikėtų nurodyti vidutinę vertę, pagrįstą:

- a) gamintojo atlikta maisto produkto analizė;
- b) skaičiavimu, atliktu remiantis žinomomis ar faktinėmis panaudotų sudedamųjų dalių vidutinėmis vertėmis arba

c) skaičiavimu, pagrįstu visuotinai nustatytais ir priimtais duomenimis.

Nepaisant to, kuo remiantis nurodomos maistingumo deklaracijos, maisto tvarkymo subjektai turėtų elgtis sąžiningai ir užtikrinti, kad šios maistingumo deklaracijos būtų labai tikslios. Deklaruotos vertės turėtų būti kuo artimesnės vidutinėms vertėms visose maisto produktų partijose ir neturėtų sutapti su nustatyto leistinų nuokrypių intervalo didžiausia arba mažiausia verte. Deklaruojant maistinių medžiagų (tokių kaip riebalai, cukrūs ir druska / natris), kurių suvartojamą kiekį vartotojai iš esmės yra suinteresuoti mažinti, vertes, neturėtų būti nurodoma, kad šių medžiagų kiekiai yra tarp apatinių leistinų nuokrypių verčių, jeigu išmatuota arba apskaičiuota jų vidutinė vertė gali būti didesnė už deklaruotą vertę. Taip pat deklaruojant maistinių medžiagų, kurių suvartojamą kiekį vartotojai iš esmės yra suinteresuoti didinti, vertes, neturėtų būti nurodoma, kad šių medžiagų kiekiai yra tarp viršutinių leistinų nuokrypių verčių, kai tuo tarpu išmatuota arba apskaičiuota jų vidutinė vertė gali būti mažesnė už deklaruotą vertę.

2.4 Aspektai, į kuriuos reikia atsižvelgti, kai išmatuota vertė neatitinka leistino nuokrypio nuo deklaruojamosios vertės

Jeigu išmatuota vertė neatitinka leistino nuokrypio nuo deklaruojamosios vertės, reikia atskiro vertinimo, kad būtų galima nuspręsti, ar reikia imtis kokių nors veiksmų ar priemonių. Pavyzdžiui, reikėtų atsižvelgti į šiuos aspektus:

- a) maistinę medžiagą;
- b) nuokrypio mastą;
- c) nuokrypio pobūdį tiriamos maistinės medžiagos atžvilgiu (pervertintas arba nuvertintas kiekis);
- d) didelį natūralų maistinės medžiagos kintamumą, įskaitant sezoniškumą;
- e) didelį maistinių medžiagų skilimo greitį kai kuriose maisto produktų matricose;
- f) didelį maistinių medžiagų analitinį kintamumą konkrečioje maisto produktų matricoje;
- g) produkto nevienalytiškumą, sąlygojantį labai netolygų maistinės medžiagos pasiskirstymą maisto produkte, kuris nebuvo nustatytas atliekant mėginių ėmimo procedūrą;
- h) daugumos mėginių, paimtų iš produktų partijos, atitiktį leistinų nuokrypių intervalui, jeigu yra tokių duomenų;
- i) gamintojo deklaruotos maistinės vertės nustatymo proceso pagrįstumą;
- j) kaip apskritai veikia bendrovės savikontrolės sistema;
- k) ankstesnes problemas arba anksčiau bendrovei taikytas sankcijas.

Šie aspektai taip pat turės įtakos sprendžiant, kokio griežtumo sankcijos bus taikomos, jeigu manoma, kad jas būtina taikyti – pavyzdžiui, ar reikėtų nustatyti platesnes gaires, taikyti įspėjimus, siųsti pranešimus apie vykdymo užtikrinimo veiksmus ar taikyti baudas.

Gamintojų gali būti prašoma pagrįsti, kodėl nesilaikoma leistinų nuokrypių, ir pateikti duomenis apie su tuo susijusias priežastis.

3. LEISTINI NUOKRYPIAI NUO MAISTINGUMO DEKLARACIJOJE NURODYTŲ VERČIŲ, SKIRTI MAISTO PRODUKTAMS, KURIE NĖRA MAISTO PAPILDAI

Deklaruojant maistinių medžiagų kiekį, kai pateikiami teiginiai apie maistingumą arba sveikumą laikantis Reglamento 1924/2006/EB nuostatų, taip pat maisto produktams, papildytiems vitaminais ir mineralais laikantis Reglamento 1925/2006/EB nuostatų, gali būti nurodomi skirtingi leistini nuokrypiai, kaip nustatyta 5 skyriuje.

Nurodytos leistinių nuokrypių vertės apima matavimo neapibrėžtį, susijusią su išmatuota verte. Todėl sprendžiant, ar išmatuota vertė atitinka deklaruotą vertę, nereikia papildomai atsižvelgti į matavimo neapibrėžtį.

I lentelė. Leistini nuokrypiai, skirti maisto produktams, kurie nėra maisto papildai, įskaitant matavimo neapibrėžtį

	Leistini nuokrypiai (nustatyti maisto produktams) (įskaitant matavimo neapibrėžtį)	
Vitaminai	+50 %**	-35 %
Mineralinės medžiagos	+45 %	-35 %
Angliavandeniai, cukrūs, baltymai, skaidulinės medžiagos	<10 g / 100 g: 10–40 g / 100 g: >40 g / 100 g:	±2 g ±20% ±8 g
Riebalai	<10 g / 100 g: 10–40 g / 100 g: >40 g / 100 g:	±1,5 g ±20% ±8 g
Sočiosios riebalų rūgštys, mononesočiosios riebalų rūgštys, polinesočiosios riebalų rūgštys	<4 g / 100 g: ≥4 g / 100 g:	±0,8 g ±20%
Natris	<0,5 g / 100 g: ≥0,5 g / 100 g:	±0,15 g ±20%
Druska	<1,25 g / 100 g: ≥1,25 g / 100 g:	±0,375 g ±20%

**skysčiuose esančio vitamino C atžvilgiu gali būti taikomos didesnės viršutinių leistinių nuokrypių vertės

I pavyzdys.

- Maisto produktas, kurio maistingumo deklaracijoje nurodytas cukrų kiekis yra 8,5 g, ir nepateiktas teiginys apie cukrų kiekį.
- Remiantis 6 skyriuje pateiktomis apvalinimo taisyklėmis, tai atitinka nuo 8,45 g iki 8,54 g cukrų 100 g produkto.
- Apatinė leistinių nuokrypių vertė – iš apatinės vertės (8,45) atimama 3 skyriuje nurodyta apatinė cukrų leistinių nuokrypių vertė, t. y. 2 g: $8,45 - 2 = 6,45$ g / 100 g. Remiantis 6 skyriuje pateiktomis apvalinimo taisyklėmis, apatinė leistino nuokrypio riba bus 6,5 g / 100 g.
- Viršutinė leistinių nuokrypių vertė – prie viršutinės vertės (8,54) pridedama 3 skyriuje nurodyta viršutinė cukrų leistinių nuokrypių intervalo vertė, t. y. 2 g: $8,54 + 2 = 10,54$ g / 100 g. Remiantis 6 skyriuje pateiktomis apvalinimo taisyklėmis, viršutinė leistino nuokrypio riba bus 11 g / 100 g.
- Jeigu atliekant oficialią kontrolę nustatoma, kad cukrų kiekis:

- atitinka vieną iš verčių intervale nuo 6,5 g / 100 g iki 11 g / 100 g, laikoma, kad šis produktas patenka į leistinų nuokrypių intervalą pagal 3 skyriuje nustatytus kriterijus;
- atitinka vieną iš verčių tarp deklaruotos vertės (8,5 g) ir viršutinės leistinų nuokrypių ribos, reikėtų spręsti, ar patikrinti, ar produktas atitinka 2.3 skyriuje nustatytus reikalavimus;
- neatitinka intervalo nuo 6,5 g / 100 g iki 11 g / 100 g verčių, reikėtų remtis 2.4 skyriumi, kuriame pateikiami aspektų, į kuriuos reikia atsižvelgti, kai išmatuota vertė neatitinka leistino nuokrypio nuo deklaruojamosios vertės, pavyzdžiai.

4. LEISTINI MAISTO PAPILDUOSE ESANČIŲ VITAMINŲ IR MINERALINIŲ MEDŽIAGŲ KIEKIŲ VERČIŲ NUOKRYPIAI

Leistini maisto papilduose esančių vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekių verčių nuokrypiai nustatyti atsižvelgiant į visus kintamumo veiksnius – nurodytos leistinų nuokrypių vertės apima matavimo neapibrėžtį, susijusią su išmatuota verte. Todėl sprendžiant, ar išmatuota vertė atitinka deklaruotą vertę, nereikia papildomai atsižvelgti į matavimo neapibrėžtį.

2 lentelė. Leistini maisto papildų kiekio verčių nuokrypiai, įskaitant matavimo neapibrėžtį

	Leistini maisto papildų kiekio verčių nuokrypiai (įskaitant matavimo neapibrėžtį)	
Vitaminai	+50 %**	-20 %
Mineralinės medžiagos	+45 %	-20 %

**skysčiuose esančio vitamino C atžvilgiu gali būti taikomos didesnės viršutinių leistinų nuokrypių vertės

2 pavyzdys.

- Maisto papildas, kurio maistingumo deklaracijoje nurodytas folio rūgšties kiekis yra 125 µg / vnt., ir nepateikta teiginių apie folio rūgšties kiekį.
- Remiantis 6 skyriuje pateiktomis apvalinimo taisyklėmis, tai atitinka nuo 124,5 µg iki 125,4 µg folio rūgšties produkto vienetu.
- Apatinė leistinų nuokrypių vertė – iš mažesnės vertės (124,5) atimama 4 skyriuje nurodyta mažesnė vitaminų leistinų nuokrypių vertė, t. y. 20 % (20 % nuo 124,5 = 24,9): 124,5 - 24,9 = 99,6 µg / vnt. Remiantis 6 skyriuje pateiktomis apvalinimo taisyklėmis, apatinė leistino nuokrypio riba bus 99,6 µg / vnt.
- Viršutinė leistinų nuokrypių intervalo vertė – prie didesnės vertės (125,4) pridedama 4 skyriuje nurodyta didesnė vitaminų leistinų nuokrypių vertė, t. y. 50 % (50 % nuo 125,4 = 62,7): 125,4 - 62,7 = 188,1 µg / vnt. Remiantis 6 skyriuje pateiktomis apvalinimo taisyklėmis, viršutinė leistino nuokrypio riba bus 188 µg / vnt.
- Jeigu atliekant oficialią kontrolę nustatoma, kad folio rūgšties kiekis:
 - atitinka vieną iš verčių intervale nuo 99,6 µg / vnt. iki 188 µg / vnt., laikoma, kad šis produktas patenka į leistinų nuokrypių intervalą pagal 4 skyriuje nustatytus kriterijus;
 - neatitinka intervalo nuo 99,6 µg / vnt. iki 188 µg / vnt. verčių, reikėtų remtis 2.4 skyriumi, kuriame pateikiami aspektų, į kuriuos reikia atsižvelgti, kai išmatuota vertė neatitinka leistino nuokrypio nuo deklaruojamosios vertės, pavyzdžiai.

5. LEISTINI NUOKRYPIAI KONTROLIUOJANT MAISTINIŲ MEDŽIAGŲ IR KITŲ MEDŽIAGŲ KIEKIŲ ATITIKTĮ REGLAMENTE NR. 1924/2006/EB NUSTATYTIEMS KIEKIAMS IR KONTROLIUOJANT VITAMINŲ IR MINERALINIŲ MEDŽIAGŲ, KURIAIS PAPILDYTI MAISTO PRODUKTAI, KIEKIUS, KAIP NUSTATYTA REGLAMENTE NR. 1925/2006/EB

Šio skyriaus nuostatos taikomos maistinėms ir kitoms medžiagoms, kai teiginiai apie jų maistingumą arba sveikumą pateikiami laikantis Reglamento 1924/2006/EB nuostatų, ir maisto produktams, papildytiems vitaminais ir mineralinėmis medžiagomis laikantis Reglamento 1925/2006/EB nuostatų.

Valstybių narių kontrolės institucijos matuoja maistinių medžiagų ir kitų medžiagų kiekius maisto produktuose, siekdamas kontroliuoti teiginių apie produktų maistingumą arba sveikumą atitiktį maistinių medžiagų ir kitų medžiagų kiekiams, nustatytiems šių teiginių naudojimo sąlygose. Teiginių apie maistingumą naudojimo sąlygos nustatytos Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą priede, o teiginių apie sveikumą naudojimo sąlygos – teiginius apie sveikatingumą naudoti leidžiančiose įgyvendinimo priemonėse. Tokių Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 priede nustatytų maistinių medžiagų kiekių pavyzdžiai yra riebalų kiekis, kuris turi būti maisto produkte, jeigu pateikiamas teiginys „mažai riebalų“, vitaminų ar mineralinių medžiagų kiekis, būtinas jeigu pateikiamas teiginys „vitaminų ir (arba) mineralų šaltinis“, bei teiginių apie sveikumą naudojimo sąlygose nustatyti įvairių kitų medžiagų kiekiai. Visi leistini teiginiai apie maistingumą ir sveikumą ir jų naudojimo sąlygos skelbiami Sąjungos teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikumą registre⁹.

Be to, siekdamas kontroliuoti atitiktį maistingumo deklaracijoje nurodytiems vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekiams, valstybių narių kontrolės institucijos matuoja vitaminų ir mineralinių medžiagų, kuriais papildyti maisto produktai, kiekius, kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 1925/2006/EB.

Nepriklausomai nuo to, ar taikomos 5.1, 5.2, 5.3 ar 5.4 skyrių nuostatos, kiekiai neturėtų viršyti didžiausių vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekių, suderintų ES mastu pagal Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 dėl maisto produktų papildymo vitaminais ir mineraliais bei tam tikromis kitomis medžiagomis ir Direktyvos 2002/46/EB dėl maisto papildų nuostatas. Jeigu nėra suderintų taisyklių dėl didžiausių kiekių maisto produktuose ir maisto papilduose, valstybės narės gali nustatyti nacionalines taisykles laikydamosi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 34 ir 36 straipsnių nuostatų. Tačiau nustatydamos tokias taisykles valstybės narės taip pat turi laikytis Reglamente (EB) Nr. 1925/2006 ir Direktyvoje 2002/46/EB nustatytų kriterijų. Jeigu leistinų nuokrypių nuo deklaruotos vertės intervalas viršija didžiausią kiekį, nustatytą valstybių narių nacionalinėse taisyklėse, kurios atitinka Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 34 ir 36 straipsnių nuostatas ir Reglamente (EB) Nr. 1925/2006 ir Direktyvoje 2002/46/EB nustatytus kriterijus, galima laikytis dabartinės tokių klausimų sprendimo praktikos, nusistovėjusios prieš patvirtinant šį gairių dokumentą.

5.1 Maistinių ar kitų medžiagų, apie kurias pateikiami teiginiai, deklaruotos kiekio vertės atitinka maistinių ar kitų medžiagų kiekį, nustatytą šių teiginių naudojimo sąlygose arba vitaminų ir mineralinių medžiagų, kuriais papildyti maisto produktai, deklaruotos kiekio vertės atitinka mažiausią būtiną vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekį maisto produkte pagal Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 nuostatas

Siekiant užtikrinti, kad vartotojų neklaidintų teiginiai apie maistingumą ir sveikumą, ypač, kai nurodoma maistinį ir (arba) fiziologinį poveikį lemia tam tikras teiginyje nurodytos maistinės ar kitos medžiagos kiekis, taikomas tik matavimo neapibrėžtis¹⁰ apimantis leistinas nuokrypis į vieną pusę nuo deklaruoto maistinių ar kitų medžiagų kiekio, nustatyto šių teiginių naudojimo sąlygose. Į kitą pusę nuo deklaruoto maistinių ar kitų medžiagų kiekio, nustatyto šių teiginių naudojimo sąlygose, gali būti taikomas didesnis

⁹ <http://ec.europa.eu/nuhclaims/>

¹⁰ Matavimo neapibrėžtis nustatoma kiekvienai tiriamai vertei.

leistinas nuokrypis nei matavimo neapibrėžtis. Gali būti nustatytas didžiausias arba mažiausias maistinių ar kitų medžiagų kiekis, kurio turi būti laikomasi norint naudoti teiginius apie maistingumą ir sveikumą. Jeigu nustatytas tik didžiausias kiekis, o mažiausias kiekis nenurodytas, nuokrypiams į didžiausių intervalo verčių pusę taikoma tik matavimo neapibrėžtis, o nuokrypiai į mažiausių intervalo verčių pusę gali būti priimtini, jeigu jie patenka į leistinų nuokrypių intervalą, nurodytą toliau esančioje 3 lentelėje (atitinkamai „leistinų nuokrypių intervalo 1 pusė“ arba „leistinų nuokrypių intervalo 2 pusė“). Jeigu nustatytas tik mažiausias kiekis, o didžiausias kiekis nenurodytas, nuokrypiams į mažiausių intervalo verčių pusę taikoma tik matavimo neapibrėžtis, o nuokrypiai į didžiausių intervalo verčių pusę gali būti priimtini, jeigu jie patenka tarp didesnių verčių leistinų nuokrypių intervale, nurodytame 3 lentelėje (atitinkamai „leistinų nuokrypių intervalo 1 pusė“ arba „leistinų nuokrypių intervalo 2 pusė“).

Vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekių nuokrypiams į mažiausių intervalo verčių pusę taikoma tik matavimo neapibrėžtis, o kiekių nuokrypiai į didžiausių intervalo verčių pusę gali būti priimtini, jeigu jie patenka tarp didesnių verčių leistinų nuokrypių intervale, nurodytame 3 lentelėje („1 leistinų nuokrypių intervalo pusė“). Be to, siekdamas kontroliuoti atitiktį maistingumo deklaracijoje nurodytiems vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekiams, valstybių narių kontrolės institucijos matuoja vitaminų ir mineralinių medžiagų, kuriais papildyti maisto produktai, kiekius, kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 1925/2006/EB. Jeigu kiekiai yra mažesni už deklaruotąsias vitaminų ir mineralinių medžiagų, kuriais papildyti maisto produktai, vertes, taikomi leistini nuokrypiai, kurie apima tik matavimo neapibrėžtį, o jeigu kiekiai yra didesni už deklaruotąsias vertes, leistini nuokrypiai nuo deklaruotosios vertės gali būti priimtini, jeigu jie patenka į didesnių verčių leistinų nuokrypių intervalą, nurodytą 3 lentelėje („leistinų nuokrypių intervalo 1 pusė“).

3 lentelė. Leistini maisto produktų ir maisto papildų kiekių verčių nuokrypiai kontroliuojant maistinių medžiagų ir kitų medžiagų kiekių atitiktį Reglamente Nr. 1924/2006/EB nustatytiems kiekiams ir kontroliuojant vitaminų ir mineralinių medžiagų, kuriais papildyti maisto produktai, kiekius, kaip nustatyta Reglamente Nr. 1925/2006/EB

	Leistini maisto produktų ir maisto papildų kiekių verčių nuokrypiai	
	Leistinių nuokrypių intervalo 1 pusė (įskaitant matavimo neapibrėžtį nurodytoje intervalo pusėje, + arba -	Leistinių nuokrypių intervalo 2 pusė
Vitaminai	+50 %**	- matavimo neapibrėžtis
Mineralinės medžiagos	+45 %	- matavimo neapibrėžtis
Angliavandeniai*, baltymai*, skaidulinės medžiagos*	<10 g / 100 g: +4 g 10–40 g / 100 g: +40 % >40 g / 100 g: +16 g	- matavimo neapibrėžtis - matavimo neapibrėžtis - matavimo neapibrėžtis
Cukrus*	<10 g / 100 g: -4 g 10–40 g / 100 g: -40 % >40 g / 100 g: -16 g	+ matavimo neapibrėžtis + matavimo neapibrėžtis + matavimo neapibrėžtis
Riebalai*	<10 g / 100 g: -3 g 10–40 g / 100 g: -40 % >40 g / 100 g: -16 g	+ matavimo neapibrėžtis + matavimo neapibrėžtis + matavimo neapibrėžtis
Sočiosios riebalų rūgštys*	<4 g / 100 g: -1,6 g ≥4 g / 100 g: -40 %	+ matavimo neapibrėžtis + matavimo neapibrėžtis
Mononesočiosios riebalų rūgštys*, polinesočiosios riebalų rūgštys*	<4 g / 100 g: +1,6 g ≥4 g / 100 g: +40 %	- matavimo neapibrėžtis - matavimo neapibrėžtis
Natris	<0,5 g / 100 g: -0,3 g ≥0,5 g / 100 g: -40 %	+ matavimo neapibrėžtis + matavimo neapibrėžtis
Druska	<1,25 g / 100 g: -0,75 g ≥1,25 g / 100 g: -40 %	+ matavimo neapibrėžtis + matavimo neapibrėžtis

*Netaikoma subkategorijoms

**skysčiuose esančio vitamino C atžvilgiu gali būti taikomos didesnės viršutinių leistinių nuokrypių vertės

3 pavyzdys.

- Vitaminu C papildytas maisto produktas, kurio sudėtyje nėra gamtinio vitamino C ir kurio etiketėje pateiktas teiginys „vitamino C šaltinis“.
- Teiginio naudojimo sąlygos: 15 % referencinio vartojimo kiekio per parą (80 mg) 100 g produkto = 12 mg vitamino C 100 g produkto.
- Produkto maistingumo deklaracija: vitamino C kiekis – 12 mg / 100 g.
- Remiantis 6 skyriuje pateiktomis apvalinimo taisyklėmis, tai atitinka nuo 11,5 mg iki 12,4 mg vitamino C 100 g produkto.

1 atvejis. Atlikus oficialią kontrolę nustatyta, kad vitamino C kiekis yra 9,6 mg / 100 g, o susijusi matavimo neapibrėžtis yra $\pm 1,92$ mg / 100 g (šiai analizei taikoma konkreti 20 % matavimo neapibrėžtis): $9,6 + 1,92 = 11,52$. Laikoma, kad šis produktas patenka į leistinių nuokrypių intervalą pagal 5.1 skyriuje nustatytus kriterijus.

2 atvejis. Atlikus oficialią kontrolę nustatyta, kad vitamino C kiekis yra $9,5 \text{ mg} \pm 1,9 \text{ mg} / 100 \text{ g}$ (šiai analizei taikoma konkreti 20 % matavimo neapibrėžtis): vertė nepatenka į mažesnių leistinių nuokrypių

intervalą pagal 5.1 skyriuje nustatytus kriterijus, todėl reikėtų remtis 2.4 skyriumi, kuriame pateikiami veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti, kai išmatuota vertė neatitinka leistino nuokrypio nuo deklaruojamosios vertės, pavyzdžiai.

3 atvejis. Atlikus oficialią kontrolę nustatyta, kad vitamino C kiekis yra 17 mg / 100 g, tad jis patenka į didesnių verčių leistiną nuokrypių intervalą pagal 5.1 skyriuje nustatytus kriterijus. Didesnė leistinų nuokrypių intervalo vertė – prie didesnės vertės (šiuo atveju 12,4 mg) pridedama 3 lentelėje nurodyta didesnė vitamino C leistinų nuokrypių intervalo vertė, t. y. 50 % (50 % nuo 12,4 = 6,2): $12,4 + 6,2 = 18,6$ mg / 100 g. Remiantis 6 skyriuje pateiktomis apvalinimo taisyklėmis, viršutinė leistino nuokrypio riba bus 19 mg / 100 g.

4 atvejis. Atlikus oficialią kontrolę nustatyta, kad vitamino C kiekis yra 23 mg / 100 g, tad jis nepatenka į didesnių verčių leistiną nuokrypių intervalą pagal 5.1 skyriuje nustatytus kriterijus (žr. 3 atvejį). Reikėtų remtis 2.4 skyriumi, kuriame pateikiami veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti, kai išmatuota vertė neatitinka leistino nuokrypio nuo deklaruojamosios vertės, pavyzdžiai.

4 pavyzdys.

- Maisto produktas, kurio etiketėje pateiktas teiginys „mažiau riebalų“; riebalų kiekis panašiam produkte yra 40 g.
- Teiginio naudojimo sąlygos: bent 30 % mažiau riebalų lyginant su panašiu produktu.
- Produkto maistingumo deklaracija: riebalų kiekis – 28 g / 100 g.
- Remiantis 6 skyriuje pateiktomis apvalinimo taisyklėmis, tai atitinka nuo 27,5 g iki 28,4 g riebalų 100 g produkto.

1 atvejis. Atlikus oficialią kontrolę nustatyta, kad riebalų kiekis yra 29 g / 100 g, o susijusi matavimo neapibrėžtis yra $\pm 0,87$ g / 100 g (šiai analizei taikoma konkreti ± 3 % matavimo neapibrėžtis): laikoma, kad šis produktas patenka į leistiną nuokrypių intervalą pagal 5 skyriuje nustatytus kriterijus, nes vertė, gauta iš nustatytos vertės atėmus susijusią matavimo neapibrėžtį, patenka į leistiną nuokrypių nuo deklaruojamosios vertės intervalą. $29 - 0,87 = 28,13$ g / 100 g. Remiantis 6 skyriuje pateiktomis apvalinimo taisyklėmis, viršutinė leistino nuokrypio riba bus 28 g / 100 g.

2 atvejis. Atlikus oficialią kontrolę nustatyta, kad riebalų kiekis yra $30 \pm 0,9$ g / 100 g (šiai analizei taikoma konkreti ± 3 % matavimo neapibrėžtis): vertė nepatenka į didesnių verčių leistiną nuokrypių intervalą, nes vertė, gauta iš nustatytos vertės atėmus susijusią matavimo neapibrėžtį, nepatenka į leistiną nuokrypių nuo deklaruojamosios vertės intervalą. $30 - 0,9 = 29,1$ g / 100 g. Remiantis 6 skyriuje pateiktomis apvalinimo taisyklėmis, viršutinė leistino nuokrypio riba bus 29 g / 100 g, todėl reikėtų remtis 2.4 skyriumi, kuriame pateikiami veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti, kai išmatuota vertė neatitinka leistino nuokrypio nuo deklaruojamosios vertės, pavyzdžiai.

3 atvejis. Atlikus oficialią kontrolę nustatyta, kad riebalų kiekis yra 20 g / 100 g, tad jis patenka į mažesnių verčių leistiną nuokrypių intervalą pagal 5 skyriuje nustatytus kriterijus. Mažesnė leistinų nuokrypių intervalo vertė – iš mažesnės vertės (šiuo atveju 27,5 g) atimama (pagal 3 lentelėje pateiktą informaciją) 40 % nuo 27,5, t. y. 11 g: $27,5 - 11 = 16,5$ g / 100 g, suapvalinus – 17 g / 100 g.

4 atvejis. Atlikus oficialią kontrolę nustatyta, kad riebalų kiekis yra 16 g / 100 g, tad jis nepatenka į mažesnių verčių leistiną nuokrypių intervalą pagal 5 skyriuje nustatytus kriterijus (žr. 3 atvejį). Reikėtų remtis 2.4 skyriumi, kuriame pateikiami veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti, kai išmatuota vertė neatitinka leistino nuokrypio nuo deklaruojamosios vertės, pavyzdžiai.

5.2 Maistinių ar kitų medžiagų, apie kurias pateikiami teiginiai, deklaruotos kiekio vertės yra didesnės už mažiausią kiekį arba mažesnės už didžiausią kiekį, nustatytą šių teiginių naudojimo sąlygose, tiek, kad, jeigu šioms deklaruotoms vertėms būtų taikomi leistini nuokrypiai, nurodyti 1 lentelėje (maisto produktams, kurie nėra maisto papildai) arba 2 lentelėje (maisto papildams), bendro leistinų nuokrypių intervalo vertės neatitiktų maistinių medžiagų ir kitų medžiagų kiekį, nustatytą šių teiginių naudojimo sąlygose arba

vitaminų ir mineralinių medžiagų, kuriais papildyti maisto produktai, deklaruotos kiekio vertės yra didesnės už mažiausią būtiną vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekį maisto produkte pagal Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 nuostatas tiek, kad, jeigu šioms deklaruotoms vertėms būtų taikomi 1 lentelėje nurodyti leistini nuokrypiai, bendro leistinų nuokrypių intervalo vertės neatitiktų mažiausio būtino vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekio maisto produkte pagal Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 nuostatas

Šiuo atveju taikytini 1 lentelėje nurodyti leistini nuokrypiai maisto produktams, kurie nėra maisto papildai, ir 2 lentelėje nurodyti leistini nuokrypiai maisto papildams.

5 pavyzdys.

- Vitaminu C papildytas maisto produktas, kurio etiketėje nepateiktas teiginys.
- Mažiausias vitamino C kiekis, kuris turi būti 100 g produkto – 15 % referencinio vartojimo kiekio per parą (80 mg) 100 g produkto = 12 mg vitamino C 100 g produkto.
- Produkto maistingumo deklaracija: vitamino C kiekis – 24 mg / 100 g.
- Remiantis 6 skyriuje pateiktomis apvalinimo taisyklėmis, tai atitinka nuo 23,5 mg iki 24,4 mg vitamino C 100 g produkto.
- Jeigu būtų taikomi 1 lentelėje nurodyti leistini vitamino C kiekio nuokrypiai (-35 % +50 %), tai lemtų mažesnę leistinų nuokrypių intervalo vertę – iš mažesnės vertės (23,5) atimama 35 %; (35 % nuo 23,5 = 8,225 mg) = 15,275 mg / 100 g. Remiantis 6 skyriuje pateiktomis apvalinimo taisyklėmis, apatinė leistinų nuokrypių riba bus 15 mg / 100 g. Ši vertė yra didesnė už mažiausią būtiną kiekį maisto produkte (12 mg / 100 g), todėl taikomos 5.2 skyriaus nuostatos ir 1 lentelėje nurodyti leistini nuokrypiai.
- Didesnė leistinų nuokrypių intervalo vertė – prie didesnės vertės (24,4) pridedama 1 lentelės 3 skiltyje nurodyta didesnė vitamino C leistinų nuokrypių intervalo vertė, t. y. 50 % (50 % nuo 24,4 = 12,2 mg) = 36,6 mg / 100 g. Remiantis 6 skyriuje pateiktomis apvalinimo taisyklėmis, viršutinė leistinų nuokrypių riba bus 37 mg / 100 g.
- Jeigu atliekant oficialią kontrolę nustatoma, kad vitamino C kiekis:
 - atitinka vieną iš verčių intervale nuo 15 mg / 100 g iki 37 mg / 100 g, laikoma, kad šis produktas patenka į leistinų nuokrypių intervalą pagal 5.2 skyriuje nustatytus kriterijus;
 - atitinka vieną iš verčių tarp deklaruotos vertės ir mažesnių leistinų nuokrypių intervalo verčių, reikėtų spręsti, ar patikrinti, ar produktas atitinka 2.3 skyriuje nustatytus reikalavimus;
 - neatitinka intervalo nuo 15 mg / 100 g iki 37 mg / 100 g verčių, reikėtų remtis 2.4 skyriumi, kuriame pateikiami aspektų, į kuriuos reikia atsižvelgti, kai išmatuota vertė neatitinka leistino nuokrypio nuo deklaruojamosios vertės, pavyzdžiai.

5.3 Maistinių ar kitų medžiagų, apie kurias pateikiami teiginiai, deklaruotos kiekio vertės yra didesnės už mažiausią kiekį arba mažesnės už didžiausią kiekį, nustatytą šių teiginių naudojimo sąlygose, tiek, kad, jeigu šioms deklaruotoms vertėms būtų taikomi leistini nuokrypiai, nurodyti 1 lentelėje (maisto produktams, kurie nėra maisto papildai) arba 2 lentelėje (maisto papildams), bendro leistinų nuokrypių intervalo vertės neatitiktų maistinių medžiagų ir kitų medžiagų kiekius, nustatytus šių teiginių naudojimo sąlygose arba

vitaminų ir mineralinių medžiagų, kuriais papildyti maisto produktai, deklaruotos kiekio vertės yra didesnės už mažiausią būtiną vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekį maisto produkte pagal Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 nuostatas tiek, kad, jeigu šioms deklaruotoms vertėms būtų taikomi 1 lentelėje nurodyti leistini nuokrypiai, bendro leistinų nuokrypių intervalo vertės neatitiktų mažiausią būtiną vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekį maisto produkte pagal Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 nuostatas

Jeigu šiuo atveju teiginys pateikiamas apie maistinių arba kitų medžiagų maistingumą ir sveikumą, 3 lentelės skiltyje „1 leistinų nuokrypių intervalo pusė“ nurodytas leistinų nuokrypių bendro dydžio

intervalas taikomas mažiausiam arba didžiausiam maistinių arba kitų medžiagų, apie kurias pateikiami teiginiai, kiekiui, nustatytam šių teiginių naudojimo sąlygose.

Vitaminams ir mineralinėms medžiagoms, kuriais papildyti maisto produktai, kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 1925/2006/EB, 3 lentelės skiltyje „Leistinių nuokrypių intervalo 1 pusė“ nurodytas leistinių nuokrypių bendro dydžio intervalas taikomas mažiausiam būtinam vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekiui maisto produkte pagal Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 nuostatas.

5.3 skyriuje nurodytas leistinių nuokrypių intervalas apima matavimo neapibrėžtį, susijusią su išmatuota verte. Todėl sprendžiant, ar išmatuota vertė atitinka deklaruotą vertę, nereikia papildomai atsižvelgti į matavimo neapibrėžtį.

6 pavyzdys.

- Kietas maisto produktas, kurio etiketėje pateiktas teiginys „mažai cukrų“.
- Teiginio naudojimo sąlygos: daugiausiai 5 g cukrų 100 g produkto.
- Produkto maistingumo deklaracija: cukrų kiekis – 4,1 g / 100 g.
- Remiantis 6 skyriuje pateiktomis apvalinimo taisyklėmis, tai atitinka nuo 4,05 g iki 4,14 g cukrų 100 g produkto.
- Jeigu būtų taikomi 1 lentelėje nurodyti leistini cukrų kiekio nuokrypiai (± 2 g), tai lemtų didesnę leistinių nuokrypių intervalo vertę: prie didesnės vertės (4,14) pridedama 2 g = 6,14 g / 100 g. Remiantis 6 skyriuje pateiktomis apvalinimo taisyklėmis, viršutinė leistino nuokrypio riba bus 6,1 g / 100 g. 1 lentelėje nurodytas leistinių nuokrypių intervalas iš dalies sutaptų su didžiausiu cukrų kiekiu – 5 g cukrų 100 g produkto – pagal teiginio naudojimo sąlygas. Todėl taikomos 5.3 skyriaus nuostatos – 3 lentelės skiltyje „Leistinių nuokrypių intervalo 1 pusė“ nurodytas bendras dydis (-4 g) taikomas didžiausiam cukrų kiekiui, nustatytam teiginio naudojimo sąlygose (5 g). Remiantis 6 skyriuje pateiktomis apvalinimo taisyklėmis, viršutinė leistinių nuokrypių riba bus 5,0 g, o apatinė leistinių nuokrypių riba – 1,0 g.
- Jeigu atliekant oficialią kontrolę nustatoma, kad cukrų kiekis:
 - - atitinka vieną iš verčių intervale nuo 1,0 g / 100 g iki 5,0 g / 100 g, laikoma, kad šis produktas patenka į leistinių nuokrypių intervalą pagal 5.3 skyriuje nustatytus kriterijus;
 - - neatitinka intervalo nuo 1,0 g / 100 g iki 5,0 g / 100 g verčių, reikėtų remtis 2.4 skyriumi, kuriame pateikiami aspektų, į kuriuos reikia atsižvelgti, kai išmatuota vertė neatitinka leistino nuokrypio nuo deklaruojamosios vertės, pavyzdžiai.

5.4 Pateikiamas teiginys apie maistines arba kitas medžiagas, kuriame nurodyta, kad šių medžiagų kiekis yra didesnis už mažiausią kiekį arba mažesnis už didžiausią kiekį, nustatytą tokių teiginių naudojimo sąlygose

Siekiant užtikrinti, kad vartotojų neklaidintų teiginiai apie maistingumą ir sveikumą, šiuo atveju taikomos 5.1 skyriaus nuostatos.

7 pavyzdys.

- Maisto produkte, kurio etiketėje pateiktas teiginys „daug skaidulinių medžiagų“, yra 12 g skaidulinių medžiagų / 100 g produkto“, bet tik 2 g skaidulinių medžiagų / 100 kcal.
- Teiginio naudojimo sąlygos: mažiausiai 6 g skaidulinių medžiagų / 100 g produkto.
- Produkto maistingumo deklaracija: skaidulinių medžiagų – 12 g / 100 g.
- Remiantis 6 skyriuje pateiktomis apvalinimo taisyklėmis, tai atitinka nuo 11,5 g iki 12,4 g skaidulinių medžiagų 100 g produkto.
- Teiginyje nurodytas skaidulinių medžiagų kiekis yra didesnis už mažiausią kiekį, nustatytą tokio teiginio naudojimo sąlygose (6 g / 100 g). Todėl taikomos 5.4 skyriaus nuostatos, o tai reiškia, kad taikomos 5.1 skyriaus nuostatos.

1 atvejis. Atlikus oficialią kontrolę nustatyta, kad skaidulinių medžiagų kiekis yra 9,6 g / 100 g, o susijusi matavimo neapibrėžtis yra $\pm 1,92$ g / 100 g (šiai analizei taikoma konkreti 20 % matavimo neapibrėžtis): $9,6 + 1,92 = 11,52$ g. Tai, kad nustatyta vertė yra mažesnė už deklaruotą vertę, gali būti aiškinama matavimo neapibrėžtimi. Laikoma, kad šis produktas patenka į leistinų nuokrypių intervalą pagal 5.1 skyriuje nustatytus kriterijus.

2 atvejis. Atlikus oficialią kontrolę nustatyta, kad skaidulinių medžiagų kiekis yra 8,1 g \pm 1,62 g / 100 g (šiai analizei taikoma konkreti 20 % matavimo neapibrėžtis): $8,1 + 1,62 = 9,72$ g. Vertė neatitinka mažesnių leistino nuokrypio intervalo verčių pagal 5.1 skyriuje nustatytus kriterijus, todėl reikėtų remtis 2.4 skyriumi, kuriame pateikiami veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti, kai išmatuota vertė neatitinka leistino nuokrypio nuo deklaruojamosios vertės, pavyzdžiai.

3 atvejis. Atlikus oficialią kontrolę nustatyta, kad skaidulinių medžiagų kiekis yra 14,5 g / 100 g, tad jis patenka į didesnių verčių leistinų nuokrypių intervalą pagal 5.1 skyriuje nustatytus kriterijus. Didesnė leistinų nuokrypių intervalo vertė – prie didesnės vertės (šiuo atveju 12,4 g) pridedama 3 lentelėje nurodyta didesnė skaidulinių medžiagų leistinų nuokrypių intervalo vertė, t. y. +40% (40 % nuo 12,4 = 4,96): $12,4 + 4,96 = 17,36$ g / 100 g. Remiantis 6 skyriuje pateiktomis apvalinimo taisyklėmis, viršutinė leistino nuokrypio riba bus 17 g / 100 g.

4 atvejis. Atlikus oficialią kontrolę nustatyta, kad skaidulinių medžiagų kiekis yra 18,1 g / 100 g, tad jis nepatenka tarp didesnių verčių leistinų nuokrypių intervale pagal 5.1 skyriuje nustatytus kriterijus (žr. 3 atvejį). Reikėtų remtis 2.4 skyriumi, kuriame pateikiami veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti, kai išmatuota vertė neatitinka leistino nuokrypio nuo deklaruojamosios vertės, pavyzdžiai.

6. MAISTO PRODUKTŲ MAISTINGUMO DEKLARACIJOSE NURODOMŲ VERČIŲ APVALINIMO TAISYKLĖS

Apvalinimo taisyklės yra vienas veiksnys, turinčių įtakos nustatant leistinus nuokrypius – jos nustato, kiek skaitmenų arba ženklų po kablelio reikia nurodyti, kad nebūtų implikuojamas nesamas tikslumo lygis. Į deklaruojamųjų verčių apvalinimo taisykles reikėtų atsižvelgti siekiant įvertinti, ar kontrolės institucijos atliktos analizės metu nustatyta vertė patenka tarp leistinų nuokrypių intervalo verčių.

Pavyzdžiui, remiantis apvalinimo taisyklėmis deklaruota vertė 12 g baltymų (teiginys apie baltymus nepateikiamas) gali reikšti vertę tarp 12,4 g ir 11,5 g, gautą atlikus skaičiavimus arba analizę.

- Leistini nuokrypiai turėtų būti taikomi viršutinėms ir apatinėms verčių, kurios gali būti suapvalintos iki deklaruojamosios vertės, riboms – šiuo atveju 12,4 g ir 11,5 g.
- Šiuo atveju, kaip nurodyta 3 skyriuje, leistini verčių nuokrypiai būtų $\pm 20\%$, o tai lemia nuokrypį link didesnių intervalo verčių: prie 12,4 g pridėjama 20% – gaunama 14,88 g, suapvalinus – 15 g.
- Jeigu atlikus analizę būtų nustatyta, kad baltymų kiekis yra 15 g, būtų laikoma, kad šis kiekis patenka į leistinų nuokrypių intervalą, o 16 g jau ne.

Kitas apvalinimo taisyklių aspektas susijęs su maistinių medžiagų kiekiais, kuriuos galima laikyti nereikšmingais ir deklaruoti kaip „0“ arba „<x g“, kaip nurodyta 4 lentelėje, kurioje pateikiamos konkrečių maistinių medžiagų „x“ vertės. Etiketėje taip pat galima naudoti teiginį „Sudėtyje yra labai mažas ... kiekis“.

4 lentelė. Maisto produktų ženklime pateiktose maistingumo deklaracijose nurodomų verčių apvalinimo taisyklės

Maistingumo elementas	Kiekis	Apvalinimas
Energija		1 kJ/kcal tikslumu (ženklų po kablelio nėra)
Riebalai*, angliavandeniai*, cukrūs*, baltymai*, skaidulinės medžiagos*, polioliiai*, krakmolai*	≥ 10 g / 100 g arba ml	1 g tikslumu (ženklų po kablelio nėra)
	< 10 g ir $> 0,5$ g / 100 g arba ml	0,1 g tikslumu
	nėra aptinkamų kiekių arba koncentracija yra $\leq 0,5$ g / 100 g arba ml	galima nurodyti „0 g“ arba „<0,5 g“
Sočiosios riebalų rūgštys*, mononesočiosios riebalų rūgštys*, polinesočiosios riebalų rūgštys*	≥ 10 g / 100 g arba ml	1 g tikslumu (ženklų po kablelio nėra)
	< 10 g ir $> 0,1$ g / 100 g arba ml	0,1 g tikslumu
	nėra aptinkamų kiekių arba koncentracija yra $\leq 0,1$ g / 100 g arba ml	galima nurodyti „0 g“ arba „<0,1 g“
Natris	≥ 1 g / 100 g arba ml	0,1 g tikslumu
	< 1 g ir $> 0,005$ g / 100 g arba ml	0,01 g tikslumu
	nėra aptinkamų kiekių arba koncentracija yra $\leq 0,005$ g / 100 g arba ml	galima nurodyti „0 g“ arba „<0,005 g“
Druska	≥ 1 g / 100 g arba ml	0,1 g tikslumu
	< 1 g ir $> 0,0125$ g / 100 g arba ml	0,01 g tikslumu
	nėra aptinkamų kiekių arba koncentracija yra $\leq 0,0125$ g / 100 g arba ml	galima nurodyti „0 g“ arba „<0,01 g“
Vitaminai ir mineralinės medžiagos	vitaminas A, folio rūgštis, chloridas, kalcis, fosforas, magnis, jodas, kalis	3 reikšmingi skaitmenys
	visi kiti vitaminai ir mineralinės medžiagos	2 reikšmingi skaitmenys

*Netaikoma subkategorijoms